

Hopskrivet

Boktitel: Hopskrivet • Författare: Frances Tuuloskorpi (red) • Förlag: www.vulkan.se

Ett 50-tal personer, varav flest ungdomar, kom till Socialistiskt Forum i ABF-huset i Stockholm i december för att lyssna på författarna till en antologi om hur man gör fackliga tidningar på jobbet. Frances Tuuloskorpi, som var klubbordförande på numera nedlagda Stockholmsbagarn, är redaktör och idégivare. Hennes vision om en ”folkrörelselinje i facket” utvecklas vidare. Hopskrivet är en fortsättning på Hopsnacket, som kom 2010 och handlande om hur man håller ihop, blir stark tillsammans och genomdriver fackliga krav på förbättringar.

Erik Bohman, tågvärd på SJ i Stockholm, berättade om hur det går till att göra en tidning för medlemmar i en fackklubb som är spridda över landet och i stort behov av en facklig gemenskap. – En tidning skapar en annan röst. Annars är det bara arbetsgivaren som hörs och då blir det mest order.

Per Andersson, metallarbetare på bemanningsföretaget Lernia, berättade om hur det går till att skapa ett nätverk, en facebookside och en klubb för uthyrda som jobbar på olika arbetsplatser. – Vi saknade facklig anslagstavla. Därför valde vi att starta en blogg. Sedan kom ett stort varsel på Lernia. Hälften av de anställda i Göteborg blev av med jobbet. Vi behövde snabbt komma ut med information och det kunde vi via bloggen och nätverket kring det.

Två inspirerande exempel på klubbtidningar inom livsmedelsindustrin finns med i antologin. Det är Stockholmsbagarns klubbtidning Livstecknet och Pågenklubbens Vii. Frederick Batzler skriver om Vii att den främsta vinsten var snacket som den orsakade i pausrummet. Plötsligt var facket något som syntes och hördes. Det var seriösa och ibland lätt provocerande texter och skämtteckningar.

Mål & Medel Nr 2/2013, Gunnar Brulin